

Victor-Andrei Cărcăle

Investigarea criminalistică a omorurilor în serie

Cuprins

Cuvânt-înainte	XIII
Abrevieri.....	XVII
Introducere.....	XIX
Capitolul I. Considerații generale privind infracțiunile contra vieții ...	1
1.1. Considerații terminologice asupra infracțiunilor contra vieții	1
1.2. Considerații generale asupra infracțiunii de omor	1
1.3. Specificitatea omorurilor.....	2
Capitolul II. Reglementarea juridică a infracțiunii de omor.....	5
2.1. Obiectul infracțiunii	5
2.1.1. Obiectul juridic special	5
2.1.2. Obiectul material.....	5
2.2. Subiecții infracțiunii.....	6
2.2.1. Subiectul activ.....	6
2.2.2. Subiectul pasiv	6
2.3. Conținutul juridic constitutiv	7
2.3.1. Conținutul constitutiv.....	7
2.4. Forme și modalități de săvârșire. Sancțiuni	7
2.5. Jurisprudența CEDO	8
Capitolul III. Aspecte de drept comparat – infracțiunea de omor în legislația penală română versus legislațiile penale din Italia, S.U.A. și Norvegia	16
3.1. Analiză comparativă între elementele circumstanțiale din legislația din România versus legislația penală din Italia, S.U.A. și Norvegia	16
3.2. Norvegia – pedeapsă de 21 de ani pentru omor în masă	28
3.3. Principalele diferențe „numerice” dintre S.U.A. și Italia	29
Capitolul IV. Metodologia investigării criminalistice a omorurilor în serie	32
4.1. Introducere	32
4.2. Primele măsuri pentru administrarea probelor	35

4.3. Investigații directe.....	36
4.3.1. Fazele anchetei.....	36
4.3.2. Ancheta poliției judiciare și cercetarea la fața locului	41
4.4. Cercetarea la fața locului.....	44
4.4.1. Inspecția locației și izolarea locului faptei.....	44
4.4.2. Descrierea locației.....	46
4.4.3. Ce trebuie detectat și descris?	46
4.4.3.1. Descrierea mediului exterior.....	48
4.4.3.2. Descrierea conținutului în mediului exterior.....	49
4.4.3.3. Descrierea mediului interior.....	49
4.4.3.4. Descrierea cadavrului.....	50
4.4.4. Procesul-verbal de cercetare la fața locului	53
4.4.5. Lista de verificare: un instrument pentru investigatori	54
4.5. Căutarea urmelor la fața locului.....	64
4.6. Interpretarea urmelor de sânge la fața locului	67
4.7. Tipuri de urme găsite la fața locului – prelevarea, ambalarea și conservarea acestora.....	76
4.7.1. Urme biologice	76
4.7.1.1. Urme de sânge.....	76
4.7.1.2. Urme de spermă	79
4.7.1.3. Urme de salivă	80
4.7.1.4. Fire de păr	80
4.7.1.5. Alte tipuri de urme biologice	81
4.7.2. Urme non-biologice	81
4.7.2.1. Amprente papilare.....	82
4.7.2.2. Amprente ale mâinilor	83
4.7.2.3. Urme de picioare/urme de pași	84
4.7.2.4. Amprente dentare.....	84
4.7.2.5. Urme balistice	85
4.7.2.6. Urme chimice.....	85
4.7.2.6.1. Fire și fibre textile	86
4.7.2.6.2. Sticlă.....	87
4.7.2.6.3. Lichide inflamabile și urme de la incendii	88
4.8. Îndepărtarea cadavrului și încheierea cercetării	89
4.9. Balistică judiciară.....	89
4.9.1. Caracteristicile armei de foc	90
4.9.2. Urme și constatări balistice.....	92
4.9.3. Investigații de laborator	94

4.9.4. Utilizarea tehnicii de analiză a modelelor de pete de sânge în cazul infracțiunilor cu arme de foc	96
4.10. Dactiloscopie.....	97
4.10.1. Proceduri de prelevare a amprentelor digitale	98
4.11. Genetica judiciară în investigația omorurilor în serie	101
4.11.1. Introducere în genetica judiciară.....	101
4.11.2. Câteva date istorice.....	102
4.11.3. Baza biologică a analizei genetice	102
4.11.4. Proceduri.....	103
4.11.4.1. Material biologic.....	104
4.11.4.2. Analize	104
4.11.4.3. Atribuirea urmelor în criminalistică.....	104
4.11.4.4. Baza de date naționale cu profile ADN.....	105
4.12. Identificarea și ascultarea martorilor.....	106
4.12.1. Introducere	106
4.12.2. Mărturia și memoria.....	108
4.12.2.1. Factori care pot influența amintirea și limita mărturia.....	110
4.12.3. Identificarea martorilor	112
4.12.3.1. Surse de identificare a martorilor.....	112
4.12.3.2. Tehnici de identificare	114
4.12.4. Pregătirea audierilor și a interogatoriilor	121
4.12.5. Desfășurarea audierilor	122
4.12.6. Tehnici de audiere.....	124
4.12.6.1. Interogatoriul/audierea cognitiv(ă).....	124
4.12.7. Provocări în ascultarea martorilor.....	129
4.12.8. Analiza și coroborarea informațiilor	130
4.13. Disponerea constatărilor și a expertizelor medico-legale și criminalistice în investigarea omorurilor în serie	131
4.13.1. Importanța constatărilor și a expertizelor medico-legale și criminalistice	131
4.13.2. Tactica dispunerii constatărilor și a expertizelor medico-legale și criminalistice	133
4.13.3. Tipuri de expertize criminalistice dispuse și efectuate în cazul omorurilor în serie	136
4.13.3.1. Expertiza urmelor papilare.....	136
4.13.3.2. Expertiza urmelor de încălțăminte	137
4.13.3.3. Expertiza urmelor biologice.....	137
4.13.3.4. Expertiza urmelor odontologice și osteologice... ..	138

4.13.3.5. Expertiza urmelor de buze, frunte, nas, urechi și unghii	139
4.13.3.6. Expertiza urmelor de miros.....	139
4.13.3.7. Expertiza criminalistică a urmelor sonore ale vocii și vorbirii	140
4.13.3.8. Expertiza urmelor mijloacelor de transport.....	141
4.13.3.9. Expertiza criminalistică a urmelor instrumen- telor de spargere, forțare și tăiere.....	142
4.13.3.10. Expertiza urmelor de natură textilă	142
4.13.3.11. Expertiza urmelor create pe instrumentele vulnerante	143
4.13.3.12. Expertiza asupra resturilor de obiecte și asupra bunurilor abandonate.....	144
4.13.3.13. Expertiza urmelor de sol și de vegetație.....	144
4.13.3.14. Expertiza fizico-chimică asupra probelor materiale	145
4.13.3.15. Expertiza criminalistică a stresului – poligraful	146
4.14. Identificarea, urmărirea și prinderea suspecților în cazul omorurilor în serie.....	147
4.14.1. Introducere	147
4.14.2. Identificarea suspecților	147
4.14.3. Urmărirea suspecților	148
4.14.4. Capturarea suspecților de omor în serie	148
4.15. Alte activități pentru dovedirea activității infracționale.....	164
4.15.1. Organizarea și planificarea cercetării.....	164
4.15.1.1. Introducere	164
4.15.1.2. Definierea obiectivelor de cercetare	164
4.15.1.3. Metodologia de cercetare	165
4.15.1.4. Planificarea investigației	166
4.15.1.5. Provoacări și soluții în cercetarea cazurilor de omor.....	175
4.15.2. Ascultarea suspecților/inculpaților.....	175
4.15.2.1. Atitudinea anchetatorului.....	175
4.15.2.2. Tehnici de interogare	176
4.15.3. Efectuarea confruntării.....	181
4.15.3.1. Tactica confruntării	182
4.15.3.2. Principiile confruntării eficiente	184
4.15.4. Efectuarea prezentării pentru recunoaștere	184

4.15.4.1. Metodologia recunoașterii persoanelor	185
4.15.4.2. Metodologia recunoașterii cadavrelor și a obiectelor	187
4.15.5. Efectuarea reconstituirii	188
4.15.5.1. Reconstituirea destinată verificării posibilită- ților de percepție, mai ales vizuală sau auditivă, în cazul infracțiunii de omor	189
4.15.5.2. Reconstituirea destinată verificării posibilită- ților de săvârșire a anumitor acțiuni în condi- țiile date în cazul infracțiunii de omor	189
4.15.5.3. Principalele condiții care se cer a fi respectate la organizarea unei reconstituirii în cazul infracțiunii de omor	190
4.15.6. Efectuarea perchezițiilor	191
4.15.6.1. Percheziția domiciliară.....	191
4.15.6.2. Percheziția corporală.....	193
4.15.6.3. Percheziția unui vehicul.....	194
4.15.6.4. Percheziția informatică	194
Capitolul V. Profilul criminalului în serie	195
5.1. Introducere	195
5.2. Crimele în serie	198
5.2.1. Evoluția istorică pe scurt.....	198
5.2.2. Explicații terminologice: omuciderea clasică și tipuri derivate	201
5.2.3. Caracteristicile crimei în serie.....	204
5.2.4. Perspective asupra crimelor în serie.....	208
5.2.5. Tipologia crimelor în serie	220
5.3. Autorul de crime în serie: criminalul în serie.....	227
5.3.1. Definierea și clasificarea conceptelor	227
5.3.2. Criminalul în serie de sex masculin	232
5.3.3. Criminalul în serie de sex feminin	235
5.3.4. Originea și dezvoltarea criminalilor în serie în copilărie și în adolescență	240
5.3.5. Dimensiunea sexuală a criminalilor în serie	249
5.3.6. Psihopatologiile criminalului în serie	257
5.4. Victimologie – victimele crimelor în serie.....	263
5.4.1. Omorul în serie în cazul bărbaților.....	265
5.4.2. Omorul în serie în cazul femeilor	265

5.4.3. Omorul în serie în cazul copiilor.....	266
5.4.4. Omorul în serie în cazul cuplurilor	267
5.4.5. Omorul în serie – omorul în masă.....	267
5.5. Profilul psihologic. Profilul geografic.....	268
5.5.1. Profilarea geografică.....	272
5.5.2. Tehnici de capturare folosite de criminalii în serie	275
Capitolul VI. Criminalul în serie și sistemul penal.....	276
6.1. Aspecte juridice conexe unui caz de omor în serie	276
6.2. Aspecte legate de imputabilitate	277
6.3. Nebun sau sănătos: evoluția istorică	278
6.4. Profiluri comparative: imputabilitatea în sistemele judiciare englez și american	279
6.5. Mărturisirea.....	282
6.6. Pedepșa.....	284
6.7. Tratament și prevenire	285
Capitolul VII. Noi metode de investigare criminalistică a omorurilor în serie	287
7.1. Introducere	287
7.2. Analiza avansată a ADN-ului.....	287
7.3. Profilarea genetică și genetica comportamentală.....	288
7.4. Imagistica criminalistică și reconstrucția scenelor crimei.....	288
7.5. Tehnici de interogare avansate.....	288
7.6. Alte metode	289
Capitolul VIII. Studii de caz	291
8.1. Particularitățile și investigarea judiciară a criminalilor în serie autohtoni	291
8.2. Elemente de profilare ce pot fi evidențiate din investigarea tehnic-științifică a locului infracțiunii (cercetarea la fața locului)...	296
8.3. Elemente de profilare ce pot fi evidențiate din concluziile medico- legale privind felul, cauza morții, alte determinări asupra unor victime supraviețuitoare ori față de persoanele suspecte	299
8.4. Elemente de profilare ce pot fi evidențiate din investigarea sistemică a victimelor supraviețuitoare	301
8.5. Studiu de caz – Lazăr Gheorghe	303
8.5.1. Investigarea tehnico-științifică a locului infracțiunilor	304
8.5.2. Expertiza medico-legală. Concluzii privind felul și cauza morții	312

8.5.3. Activitățile investigativ-informative și de cercetare penală întreprinse în vederea identificării autorilor infracțiunilor	322
8.6. Studiu de caz – Muscă Nicolae Florentin.....	346
8.6.1. Investigarea tehnico-științifică a locului comiterii infracțiunilor	347
8.6.2. Expertiza medico-legală. Concluzii privind felul și cauza morții	356
8.6.3. Activitățile investigativ-informative și de cercetare penală întreprinse în vederea identificării autorilor infracțiunilor	359
Capitolul IX. Concluzii.....	394
Bibliografie.....	399

segmente de ADN sau combinații ale acestora, care pot fi atribuite în mod unic celui individ.

Genomul uman reprezintă setul complet de cromozomi moștenit ca o unitate de la ambii părinți, este constituit din 22 de perechi de cromozomi autosomali (autozomi) și doi care determină sexul, notați cu X și Y (heterozomi), conține 50.000 - 100.000 de gene și este format din aproximativ 3 miliarde de perechi de baze (bp), „literele” care îl compun, și anume adenină, citozină, guanină și timină (A, C, G, T)¹. Această secvență lungă de ADN este organizată în regiuni de diferite tipuri atât din punct de vedere structural, cât și funcțional. Genomul uman este în proporție de 99,9% același în toți indivizii, ceea ce înseamnă că variabilitatea de 0,1% este ceea ce face ca indivizii să fie diferiți unii de alții. Această variabilitate nu este distribuită în mod egal. Regiunile foarte variabile sunt cele mai interesante în scopuri criminalistice; în cadrul genomului uman, regiunile variabile care fac obiectul geneticii judiciare sunt micro sateliții (STR sau *Short Tandem Repeats*). Aceste regiuni, care constau în secvențe de ADN scurte (2-4 pb) repetate în tandem, sunt distribuite aleatoriu în întregul genom, în general în regiunile extragenice și au caracteristica de a varia în ceea ce privește numărul de repetări, prin urmare, în lungimea segmentului, de la o persoană la alta.

4.11.4. Proceduri

Testele medico-legale se bazează pe identificarea profilului genetic al individului și pe compararea profilului identificat cu profilul genetic al altor indivizi (teste de paternitate, teste de maternitate, consangvinitate) sau cu profilul genetic obținut din urmele prelevate de la locul faptei (teste criminalistice).

Așadar, *profilele genetice pot fi utilizate în scopuri judiciare prin intermediul următoarelor căi*²:

- un profil genetic obținut dintr-o probă biologică de la fața locului poate fi comparat cu cel al unei persoane suspecte în cauză – dacă sunt identice, aceasta poate constitui o probă pentru acuzare;

---

¹ J.M. Butler, *Fundamentals of Forensic DNA Typing*, Academic Press, Elsevier, 2009.

² R. Potorac, *Tactica identificării și valorificării probelor genetice din scena infracțiunilor*, în *Revista de Criminologie, de Criminalistică și de Penologie*, nr. 4/2009, pp. 224-245.

- probe biologice obținute de la mai multe infracțiuni au profile genetice identice – aceasta demonstrează prezența aceleiași persoane la comiterea infracțiunilor; aceste informații pot fi utilizate ca probatorii în justiție sau pot fi adăugate la soluționarea altor cauze;
- compararea profilelor genetice ale persoanelor arestate cu cele ale urmelor de la fața locului rămase neatribuite în alte cauze nesoluționate;
- identificarea persoanelor sau a victimelor dezastrului;
- stabilirea afiliațiilor genetice paterne și materne.

4.11.4.1. Material biologic

Analiza ADN-ului poate fi efectuată din orice tip de urmă biologică detectată, cum ar fi: pete de sânge, urme de spermă, fire de păr cu foliculi („rădăcină”), secreții biologice (salivă, transpirație, fluide vaginale), pe obiecte de diferite tipuri (gumă de mestecat, mucuri de țigară, îmbrăcăminte etc.), precum și din țesuturile osoase.

În ceea ce privește testele de paternitate/maternitate, precum și toate acele teste în care se poate găsi subiectul investigației, analiza se efectuează în mod normal pe ADN-ul extras dintr-un eșantion/probă de referință prelevat/ă prin periaj bucal, cu ajutorul unui tampon care se freacă pe mucoasa internă a obrazului. Acest tip de recoltare este larg răspândit și utilizat în mod curent, deoarece prezintă numeroase avantaje operaționale – este complet nedureros și simplu de realizat, iar probele prelevate cu această metodă nu necesită nicio precauție specială pentru depozitare și transport.

4.11.4.2. Analize

Pentru a determina profilul genetic al unui individ, se utilizează micro sateliți care sunt polimorfi, adică prezintă o mare variabilitate în cadrul populației. Pentru determinarea profilului genetic al individului, în prezent se utilizează sisteme care analizează 15 markeri micro satelitari și un marker (Amelogenina) pentru identificarea sexului. Combinarea acestor markeri are o probabilitate foarte mare de unicitate, adică mai mare de $7,2/10^{-19}$; simplificând, se poate afirma că probabilitatea de a găsi doi indivizi cu același profil genetic în populația mondială este practic imposibilă, excluzând, în mod evident, cazul gemenilor homozigoți.

4.11.4.3. Atribuirea urmelor în criminalistică

Utilizarea analizei genetice în scopuri criminalistice a devenit esențială pentru rezolvarea diferitelor tipuri de investigații, cum ar fi agresiu-

nile sexuale, cazurile de pedofilie, jafurile, crimele și pentru identificarea rămășițelor umane. În acest caz, proba este reprezentată de potrivirea dintre profilul genetic detectat în probele de la locul crimei și profilul genetic al suspectului.

4.11.4.4. Baza de date naționale cu profile ADN

Pentru prevenirea și combaterea unor categorii de infracțiuni prin care se aduc atingeri grave drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei, în special dreptului la viață și la integritate fizică și psihică, precum și pentru identificarea cadavrelor cu identitate necunoscută, a persoanelor dispărute sau a persoanelor decedate în urma catastrofelor naturale, a accidentelor în masă, a infracțiunilor de omor sau a actelor de terorism, au fost necesare constituirea, în România, a bazei de date naționale cu profile ADN, respectiv Sistemul National de Date Genetice Judiciare (S.N.D.G.J.) și, deci, adoptarea Legii nr. 76/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului Național de Date Genetice Judiciare¹. De asemenea, a fost adoptată și Hotărârea Guvernului nr. 25/2011, care cuprinde normele metodologice de aplicare a Legii nr. 76/2008 privind organizarea și funcționarea S.N.D.G.J.²

Legea stabilește condițiile în care pot fi prelevate probe biologice de la anumite persoane fizice sau din urmele rămase la locul comiterii unor infracțiuni, în vederea determinării profilului genetic, precum și condițiile în care pot fi prelucrate datele cuprinse în S.N.D.G.J. [art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 76/2008].

Conform art. 9 din Legea nr. 76/2008, autoritatea responsabilă de prelucrarea datelor cuprinse în S.N.D.G.J. este Inspectoratul General al Poliției Române din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, prin *Institutul National de Criminalistică*, în calitate de administrator al S.N.D.G.J [alin. (1)]. Structurile din I.G.P.R. care gestionează baza de date cu caracter personal, pe de o parte, respectiv baza de date cu profile genetice judiciare, și baza de date despre caz, pe de altă parte, *sunt două unități distincte ale Institutului National de Criminalistică*, între care nu există relații de subordonare, iar comunicarea este restricționată [alin. (2)].

---

¹ Legea nr. 76/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului Național de Date Genetice Judiciare, publicată în M. Of. nr. 289 din 14 aprilie 2008.

² Hotărârea Guvernului nr. 25/2011, publicată în M. Of.nr. 812 din 20 decembrie 2013, care cuprinde normele metodologice de aplicare a Legii nr. 76/2008 privind organizarea și funcționarea S.N.D.G.J.

4.12. Identificarea și ascultarea martorilor

4.12.1. Introducere

Deși dezvoltarea tehnologică a facilitat foarte mult obținerea de surse de probe (este suficient să ne gândim la testele ADN), un rol foarte important în activitatea de investigare îl joacă, în continuare, declarațiile, care pot proveni de la martori sau de la victimele unei infracțiuni. În unele cazuri, atunci când nu sunt disponibile alte probe, acestea chiar au o pondere decisivă, hotărâtoare în scopuri de anchetă și urmărire penală. Însă, putem crede tot ceea ce ne spune un martor? De exemplu, putem crede tot ceea ce ne spune un martor ocular la un jaf? Să presupunem că persoana are tot interesul să povestească ce s-a întâmplat, ca în cazul unei femei care a fost victima unui viol și care dorește să furnizeze informații utile pentru prinderea agresorului, suntem siguri că există o corespondență precisă între ceea ce își amintește femeia, ceea ce relatează și ceea ce s-a întâmplat cu adevărat? Și în cazul copiilor? Putem crede un copil? În ce măsură ar trebui să considerăm că mărturia lui sau a ei este de încredere? Dar un martor care susține că poate prezenta informații utile în cazul unui omor? Sau chiar în cazul unui omor în serie?

Numeroasele cercetări efectuate în domeniul memoriei, asupra funcționării acesteia și asupra relației complexe dintre memorie și mărturie, arată că memoria nu este întotdeauna infailibilă, că, dimpotrivă, ea rezervă multe capcane și multe piedici, care pot duce cu ușurință la eroare și care, în unele cazuri, pot da naștere unor fenomene cu adevărat singulare, cum ar fi cele care apar atunci când o persoană se convinge că își amintește lucruri pe care nu le-a trăit sau văzut niciodată în realitate. Acest lucru este valabil mai ales în cazul copiilor. Numai aceste date ar trebui, așadar, să ne determine să procedăm cu mare prudență atunci când examinăm un martor, să fim foarte atenți la modul în care punem întrebările și să respectăm anumite reguli dacă dorim să obținem mărturii cu adevărat fiabile și să evităm, astfel, riscul unor relatări care, deși coerente, făcute cu bună-credință, se dovedesc mai târziu false ori al unor recunoașteri foarte târzii sau, mai nou, al unor mărturii date spontan încă de la începutul anchetei și care sunt ulterior retrase.

Ne propunem să prezentăm cele mai acreditate și recente teorii privind procesele mnzice și rolul pe care memoria îl poate juca în cadrul mărturiei, cu scopul de a permite celor care sunt chemați să interogheze martorii, victimele sau suspectii să conștientizeze anumiți factori psihologici care,

scăpând percepției multora, pot condiționa puternic succesul unei reconstituiri sau al unei recunoașteri și pot compromite fiabilitatea mărturiei în sine. În special, va fi abordată relația strânsă dintre mărturie și memorie și se va vedea cum anumiți factori pot influența amintirea și pot limita mărturia; va fi abordată, de asemenea, o tehnică de examinare a martorilor cunoscută sub numele de „interview cognitiv”, care poate fi un instrument foarte util pentru a obține relații mai complete și mai precise, în special atunci când trebuie să se examineze un martor victimă care dorește să coopereze, dar căruia îi este foarte dificil să aibă acces la propriile amintiri, deoarece poate fi încă zguduit sau traumatizat.

Diversele tipologii de mărturii ce se evidențiază din rezultatele cercetărilor pun accentul pe diferite aspecte ale crimelor. Cu toate acestea, este necesar, de asemenea, să se evidențieze martorii care sunt în primul rând utili în investigarea crimelor¹. Mărturiile pot fi de folos fie pentru a confirma suspectii deja identificați, fie în a-i conduce pe anchetatori către aceste persoane. Martorii, în cazurile crimelor în serie, sunt adesea neglijați, din cauza omisiunilor repetate ale acestora. Majoritatea constatărilor privind crimele în serie se concentrează, la rândul lor, pe caracteristicile victimei și ale autorului. Cu toate acestea, anchetatorii, care sunt preocupați de elementele comportamentale care pot duce la capturarea criminalilor în serie, sunt obligați să cunoască diferiți parametri din relațiile martorilor.

Cercetătorii au afirmat adesea că majoritatea crimelor în serie se apropie cât se poate de mult de un fenomen fără o teorie explicativă clară². Acest lucru se datorează, probabil, faptului că orice crimă în serie nu se datorează doar unui singur motiv; cauzele pot fi diferite, spre exemplu, combinații între incapacitatea ucigașului de a empatiza cu alte persoane, autogratiificarea și exploatarea altora pentru câștig personal – în unele cazuri, omorul în sine poate fi chiar secundar față de dorința de control a ucigașului. Această eterogenitate a motivelor înseamnă că, deși se pot aplica factorii standard de rezolvare a omuciderilor, comportamentul și motivele criminalilor în serie necesită o abordare mai specializată.

---

¹ R. Rogers, S. Vander Plas, Demonstrative Evidence and the Use of Algorithms in Jury Trials, in *Journal of Data Science*, xx (xx), 2023, pp. 1-18.

² X. Xu, G. Vinci, Forensic Science and How Statistics Can Help It: Evidence, Hypothesis Testing, and Graphical Models, arXiv:2312.17735v2, 2023, pp.1-20.